

صحیفة الزهراء علیه السلام

[33] وفقر درهم می شکند، وقلب آدمی کانونی مطمئن و تسلی بخش گشته و می تواند با اعتماد و اطمینان هرچه بیشتر بسوی آینده هرچه بهتر گام بر دارد. آنگاه که دیده از همه جا بریده و آدمی خسته و ناتوان می گردد، آن هنگام که بالهای امید درهم می شکند، و پرنده آرزو بدنبال آشیانه ای است، آن زمان که آدمی با وجود تمامی وسائل متعارف و اسباب و قوای مادی بازمانده و مأیوس می شود، بی اختیار دست نیاز بسوی وجودی بر می دارد که منبع تمامی قدرتها بوده و از او یاری و مدد می جوید. راستی، اگر دعا نباشد و اگر بشر خدا را نخواند، چگونه می تواند بر حوادث پیروز شود، و در سختیها و شدائد چه پناهگاهی دارد. آری ! انوار دعا ضمائر آدمی را روشن، و تیرگیهای قلبش را برطرف می سازد، خستگیها را از تن او زدوده، و فشار آلام و مصائب را سبک می سازد. انسانی که در جهانی پر از شدائد و مشکلات قدم می نهد، دنیائی که دائماً در آغوش امواج بلاها و گرداب حوادث عظیمه است، رحمت بیکران الهی ایجاب می کند، که دستاویزهای محکم و عروة الوثقای ناگسستنی در اختیار این بشر سرگردان قرار دهد، تا در مسیر ناهموار زندگانی امیدگاهی خداپسند و پناهگاهی دور از گزند داشته باشد. از همان زمان که آدم (علیه السلام) آفریده شد، و بوسیله جبرئیل برای استجابت دعا و رفع مشکلاتش توسل به پنج تن (علیهم السلام) و شفیع قرار دادن آنها در پیشگاه پروردگار بی همتا، به او آموخته شد، تکلیف بنی آدم روشن گردید. در این مجموعه دعاها و نیایشهای وارده از محور آل کساء حضرت فاطمه زهرا (علیها السلام) و خطبه ها و احادیث آن حضرت گردآوری شده است،